

BIULETYN

CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

1964

Warszawa, dnia 20 września 1964 r.

Nr 7

SPIS TREŚCI

Dział B

	Str.
Poz. 86 — ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Przepisy wprowadzające kodeks cywilny (wyciąg)	166
„ 87 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 maja 1964 r. w sprawie opróżniania lokali oraz ustalenia wysokości czynszu najmu za niektóre lokale w budynkach położonych na terenie państwowych gospodarstw rolnych i leśnych oraz przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa	166
„ 88 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1964 r. w sprawie zasad i trybu ustalania i wypłaty wynagrodzenia za wynalazki i wzory użytkowe z zakresu obrony Państwa	170
„ 89 — rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 8 czerwca 1964 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i świadczeń z ubezpieczeń społecznych dla pracowników zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego	171
„ 90 — rozporządzenie Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 maja 1964 r. w sprawie ustalenia wysokości sumy należnej Skarbowi Państwa od absolwentów szkół wyższych podległych Ministrowi Szkolnictwa Wyższego	172
„ 91 — rozporządzenie Ministrów Zdrowia i Opieki Społecznej i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 czerwca 1964 r. w sprawie trybu doboru kandydatów oraz warunków dopuszczenia na I rok studiów w niektórych akademiach medycznych w roku szkolnym 1964/1965	172
„ 92 — zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 czerwca 1964 r. w sprawie ustalania funduszy premiovych dla poszczególnych grup pracowników umysłowych oraz wykazu pracowników umysłowych uprawnionych do otrzymywania premii w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych	173
„ 93 — wyjaśnienie Nr 1 Komitetu Pracy i Płac z dnia 4 kwietnia 1964 r. w sprawie zasiłków rodzinnych na dzieci przebywające w internatach szkolnych	175

D Z I A Ł B

86

U S T A W A

z dnia 23 kwietnia 1964 r.

Przepisy wprowadzające kodeks cywilny.*(Dziennik Ustaw z dnia 18 maja 1964 r. Nr 16, poz. 94)**(Wyciąg)*

Art. I. Kodeks cywilny wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 r., z wyjątkiem art. 160—167, 178, 213—219 oraz art. 1058—1088, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia kodeksu.

Art. II. § 1. Z dniem wejścia w życie kodeksu cywilnego tracą moc wszelkie przepisy dotyczące przedmiotów w tym kodeksie unormowanych, chyba że przepisy poniższe stanowią inaczej.

Art. VIII.

§ 2. W szczególności pozostają w mocy wraz ze wszystkimi zmianami i uzupełnieniami.

5) art. 24—27 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97);

Art. XII. § 1. Kodeks cywilny nie narusza przepisów ustawodawstwa pracy.

§ 2. Aż do czasu wydania odpowiednich przepisów ustawodawstwa pracy pozostają w mocy dla stosunków pracy:

1) art. 52, 56, 63, 94, 95 i 105—117 przepisów ogólnych prawa cywilnego (Dz. U. z 1950 r. Nr 34, poz. 311);

2) art. 259 pkt 3, 284 i 441—477 kodeksu zobowiązań (Dz. U. z 1933 r. Nr 82, poz. 598);

3) art. VIII—X przepisów wprowadzających kodeks zobowiązań (Dz. U. z 1933 r. Nr 82, poz. 599 wraz z późniejszymi zmianami).

§ 3. W wypadkach nie uregulowanych przepisami wymienionymi w paragrafie poprzedzającym stosuje się odpowiednio do stosunków pracy przepisy kodeksu cywilnego, chyba że nie są one zgodne z zasadami prawa pracy; w szczególności nie stosuje się do stosunków pracy art. 73—77, o ile dotyczą one formy pisemnej przewidzianej dla celów dowodowych, i art. 473 § 1.

Art. LXV. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 r., z wyjątkiem art. IV, XXI—XXIV, XLIV, LV—LXIII, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ustawy. Z dniem ogłoszenia ustawy wchodzi również w życie art. I, II, XV, XXVI, XXXIX, LI, LII i LXIV, o ile dotyczą nieruchomości rolnych i gospodarstw rolnych.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *E. Ochab*Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

87

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 maja 1964 r.

w sprawie opróżniania lokali oraz ustalenia wysokości czynszu najmu za niektóre lokale w budynkach położonych na terenie państwowych gospodarstw rolnych i leśnych oraz przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa.

(Dziennik Ustaw z dnia 1 czerwca 1964 r. Nr 19, poz. 114)

Na podstawie art. 1 ust. 3 pkt 1 i ust. 4, art. 3 ust. 1 oraz art. 64 ust. 6 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 227) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.**Przepisy ogólne.**

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia dotyczą lokali mieszkalnych i użytkowych w budynkach położonych na terenie państwowych gospodarstw rolnych (hodowlanych, ogrodniczych, rybackich) należących do jednostek organizacyjnych resortu rolnictwa oraz przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa i warsztatów mechanicznych (naprawczych) zgrupowanych w wojewódzkich zjedno-

zeniach przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa, w wojewódzkich zjednoczeniach państwowych gospodarstw rolnych i w Zjednoczeniu Hodowli Zwierząt Zarodowych.

2. Przepisy rozporządzenia dotyczą również lokali mieszkalnych i użytkowych w budynkach położonych na terenie państwowych gospodarstw leśnych, przez które rozumie się gospodarstwa należące do przedsiębiorstw lasów państwowych, parków narodowych lub ośrodków hodowli rzadkich zwierząt.

3. Za teren państwowego gospodarstwa rolnego i leśnego, przedsiębiorstwa mechanizacji rolnictwa lub warsztatu mechanicznego uważa

się nieruchomości wchodzące w skład tego gospodarstwa, przedsiębiorstwa lub warsztatu, niezależnie od położenia tych nieruchomości.

4. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do lokali mieszkalnych i użytkowych w budynkach znajdujących się w zarządzie przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa i warsztatów mechanicznych (naprawczych) resortu rolnictwa, jeżeli lokale te zajmowane są na podstawie decyzji o ich przydziale, wydanych przez organy do spraw lokalowych prezydiów rad narodowych przed objęciem budynków przez te jednostki organizacyjne.

Rozdział 2.

Opróżnienie lokali.

§ 2. Lokale w budynkach położonych na terenie państwowych gospodarstw rolnych i leśnych oraz przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa i warsztatów mechanicznych są przeznaczone wyłącznie na cele związane z wykonaniem zadań tych gospodarstw, przedsiębiorstw i warsztatów.

§ 3. 1. Osoby zajmujące lokale w budynkach położonych na terenie państwowych gospodarstw rolnych i leśnych oraz przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa i warsztatów mechanicznych, a nie związane umową o pracę lub stosunkiem służbowym z tymi gospodarstwami, przedsiębiorstwami lub warsztatami, podlegają wykwaterowaniu z zajmowanych lokali, z wyjątkiem osób określonych w ust. 2.

2. Spośród osób nie związanych umową o pracę lub stosunkiem służbowym z państwowymi gospodarstwami rolnymi bądź leśnymi, przedsiębiorstwami mechanizacji rolnictwa lub warsztatami mechanicznymi prawo do zajmowania lokali w budynkach położonych na terenie tych gospodarstw, przedsiębiorstw i warsztatów przysługuje:

1) byłym pracownikom stałym wymienionych gospodarstw, przedsiębiorstw i warsztatów, jeżeli w czasie zatrudnienia w tych gospodarstwach, przedsiębiorstwach lub warsztatach nabyli prawo do zaopatrzenia emerytalnego (renty starczej lub renty inwalidzkiej),

2) członkom rodzin byłych pracowników stałych wymienionych gospodarstw, przedsiębiorstw i warsztatów, zmarłych w czasie zatrudnienia w tych gospodarstwach, przedsiębiorstwach i warsztatach, jeżeli pozostawali we wspólnych gospodarstwach domowych ze zmarłymi pracownikami, a przy tym, o ile są zdolni do pracy, podejmą pracę w jednostkach, których lokale lub pomieszczenia zajmują,

3) osobom zatrudnionym w resorcie rolnictwa, a w budynkach położonych na terenie państwowych gospodarstw leśnych — w resorcie leśnictwa i przemysłu drzewnego,

4) lekarzom, lekarzom denty stom, fclcerom i pielęgniarzom, gdy są zatrudnieni w punktach zdrowia zorganizowanych w państwowych gospodarstwach rolnych bądź leśnych w celu niesienia pomocy lekarskiej pracownikom tych gospo-

darstw lub gdy obejmują opieką lekarską przede wszystkim pracowników państwowych gospodarstw rolnych i leśnych, przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa i warsztatów mechanicznych,

5) indywidualnym rolnikom, jeżeli zobowiązują się na piśmie do opróżnienia zajmowanych lokali w budynkach położonych na terenie państwowych gospodarstw rolnych bądź leśnych, przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa lub warsztatów mechanicznych w terminie do dnia 31 grudnia 1965 r.,

6) funkcjonariuszom Milicji Obywatelskiej i nauczycielom, jeżeli są zatrudnieni w miejscowości, w której znajdują się takie budynki.

3. Osoby określone w ust. 2 mogą być wykwaterowane, jeżeli zajmowane przez nie lokale są niezbędne do wykonania zadań gospodarczych państwowych gospodarstw rolnych bądź leśnych, przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa lub warsztatów mechanicznych.

4. Decyzje w sprawie uznania lokali za niezbędne do wykonania zadań gospodarczych wydaje właściwa jednostka nadrzędna nad państwowym gospodarstwem rolnym bądź leśnym, przedsiębiorstwem mechanizacji rolnictwa lub warsztatem mechanicznym w porozumieniu z właściwym terytorialnie zarządem okręgowym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych, a w stosunku do lokali w budynkach położonych na terenie państwowych gospodarstw leśnych — z właściwym terytorialnie zarządem okręgowym Związku Zawodowego Pracowników Leśnych i Przemysłu Drzewnego.

5. Wykwaterowanie z lokali użytkowych zajmowanych na utrzymywanie inwentarza żywego może również nastąpić przed usunięciem z innych lokali zajmowanych przez daną osobę. Nie dotyczy to jednak lokali zajmowanych przez osoby określone w ust. 2 pkt 1 i 2.

6. Wykwaterowanym osobom, które mają prawo do korzystania ze świadczeń określonych w układzie zbiorowym pracy, obowiązującym w jednostkach resortu rolnictwa lub resortu leśnictwa i przemysłu drzewnego, jednostki mające w zarządzie budynki, z których te osoby zostały wykwaterowane, obowiązane są zabezpieczyć możliwość realizacji należnych tym osobom świadczeń.

7. Stali pracownicy państwowych gospodarstw rolnych bądź leśnych, przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa i warsztatów mechanicznych, powołani z wyboru na określoną kadencję do pełnienia funkcji w radach narodowych i związkach zawodowych, zachowują prawo do dalszego zajmowania przydzielonego im mieszkania służbowego i nie podlegają wykwaterowaniu.

§ 4. 1. Osobom podlegającym wykwaterowaniu (§ 3 ust. 1 i 3) należy dostarczyć lokale zastępcze lub pomieszczenia zastępcze, z wyjątkiem przypadku określonego w ust. 6.

2. Lokale zastępcze przydziela się:

1) osobom określonym w § 3 ust. 2 pkt 1—4 i 6,

2) byłym pracownikom państwowych gospodarstw rolnych bądź leśnych, przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa i warsztatów mechanicznych, jeżeli rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło:

a) przez zakład pracy, z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 3 i 4,

b) przez pracownika ze względu na szkodliwy wpływ wykonywanej pracy na jego zdrowie w przypadkach uzasadniających rozwiązanie przez niego umowy bez wypowiedzenia,

c) przez pracownika w drodze wypowiedzenia z powodu naruszenia przez zakład pracy podstawowych obowiązków względem pracownika.

3. Lokale zastępcze nie przysługują byłym pracownikom państwowych gospodarstw rolnych i leśnych oraz przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa i warsztatów mechanicznych, jeżeli rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło:

1) bez wypowiedzenia umowy o pracę z winy pracownika na podstawie art. 2 ust. 1 dekretu z dnia 18 stycznia 1956 r. o ograniczeniu dopuszczalności rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia oraz o zabezpieczeniu ciągłości pracy (Dz. U. z 1956 r. Nr 2, poz. 11 i Nr 41, poz. 187 oraz z 1959 r. Nr 27, poz. 170),

2) w drodze wydalenia ze służby państwowej.

4. Lokal zastępczy nie przysługuje również byłym pracownikom państwowych gospodarstw rolnych i leśnych oraz przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa i warsztatów mechanicznych, jeżeli rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło w drodze wypowiedzenia umowy o pracę lub stosunku służbowego, a rada zakładowa na wniosek kierownika gospodarstwa, przedsiębiorstwa lub warsztatu uzna, że wypowiedzenie było uzasadnione nienależytym wykonywaniem obowiązków służbowych przez pracownika. W razie niedojścia do porozumienia między kierownikiem gospodarstwa, przedsiębiorstwa lub warsztatu a radą zakładową w ciągu tygodnia od daty dokonania wypowiedzenia stosunku pracy, sprawę rozstrzyga jednostka nadrzędna gospodarstwa, przedsiębiorstwa lub warsztatu wspólną decyzją wydaną z instancją nadrzędną rady zakładowej w ciągu miesiąca od daty doręczenia wypowiedzenia.

5. Osobom nie wymienionym w ust. 2 należy przydzielić przynajmniej pomieszczenia zastępcze.

6. Nie ma obowiązku przydzielania lokali zastępczych ani pomieszczeń zastępczych w zamian za lokale użytkowe wykorzystywane na utrzymanie inwentarza żywego, a zajmowane przez osoby określone w § 3 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 3—6.

7. Obowiązek dostarczenia lokali lub pomieszczeń zastępczych ciąży na:

1) zakładach pracy — w stosunku do osób zatrudnionych w tych zakładach,

2) przydiach rad narodowych, na których terenie zatrudnione są osoby, którym ich zakłady pracy z uzasadnionych przyczyn nie mogą dostarczyć lokali lub pomieszczeń zastępczych,

3) przydiach rad narodowych, na których terenie zamieszkują osoby nie związane stosunkiem pracy,

4) państwowych gospodarstwach rolnych bądź leśnych, przedsiębiorstwach mechanizacji rolnictwa lub warsztatach mechanicznych — w stosunku do osób określonych w § 3 ust. 2 pkt 1, 2 i 4.

8. W razie niedysponowania wolnymi lokalami lub pomieszczeniami zastępczymi przez określone w ust. 7 przydiaz rad narodowych bądź zakłady pracy, lokale lub pomieszczenia takie powinny być przydzielone przez właściwe do spraw lokalowych organy przydiów rad narodowych, wyznaczone każdorazowo przez przydzium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), w granicach danego województwa (miasta).

9. Przydzielanie osobom określonym w § 3 ust. 2 pkt 1 i 2 lokali zastępczych poza obszarem danej jednostki administracyjnej (gromady, osiedla, miasta) może nastąpić tylko za zgodą tych osób.

§ 5. 1. Przymusowe usuwanie z lokali na podstawie decyzji ostatecznych ciąży na organach do spraw lokalowych przydiów rad narodowych, na których terenie zamieszkują osoby podlegające wykwaterowaniu.

2. Państwowe gospodarstwa rolne i leśne oraz przedsiębiorstwa mechanizacji rolnictwa i warsztaty mechaniczne obowiązane są do dostarczenia środków lokomocji i pracowników fizycznych niezbędnych do przekwaterowania osób.

§ 6. 1. Do czasu przydzielenia pomieszczeń zastępczych stosownie do przepisu § 4 osoby podlegające wykwaterowaniu (§ 3 ust. 1 i 3) mogą być przeniesione do pomieszczeń zastępczych w budynkach położonych na terenie państwowych gospodarstw rolnych bądź leśnych, przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa lub warsztatów mechanicznych albo pozostawione w części dotychczas zajmowanego lokalu.

2. Za pomieszczenia zastępcze uważać należy pomieszczenia w budynkach dowolnego typu, jak baraki i inne budynki z niekompletnym wyposażeniem technicznym, z tym że powinny posiadać urządzenia do gotowania posiłków i ogrzewania, a także źródło zaopatrzenia w wodę i ubikację, które to urządzenia mogą być położone poza budynkiem, oraz instalację światła elektrycznego, jeżeli miejscowość jest zelektryfikowana.

Rozdział 3.

Ustalenie wysokości czynszu najmu.

§ 7. 1. Do czasu opróżnienia zajmowanych lokali osoby nie uprawnione do zajmowania lokali mieszkalnych i użytkowych w budynkach położonych na terenie państwowych gospodarstw rolnych bądź leśnych, przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa i warsztatów mechanicznych (§ 3 ust. 1) oraz osoby określone w § 3 ust. 2 pkt 5 i 6 opłacają czynsz najmu za te lokale stosownie do przepisów ust. 2—5.

2. Stawki miesięcznego czynszu za lokale mieszkalne (łącznie ze świadczeniami z tytułu udziału w kosztach eksploatacji budynku) określa tabela stanowiąca załącznik do rozporządzenia.

3. Czynsz i dodatkowe opłaty za lokale użytkowe ustala się według zasad określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie czynszów za lokale użytkowe i wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 50, poz. 245, z 1959 r. Nr 1, poz. 5 i z 1960 r. Nr 6, poz. 34), z tym że przy obliczaniu czynszu przyjmuje się za podstawę podwójną wysokość stawek miesięcznego czynszu określonych w tabelach stawek czynszowych nr 2, 3, 6 i 7, stanowiących załączniki do tego rozporządzenia. Obniżek czynszu nie stosuje się.

4. Za lokale (pomieszczenia) użytkowe (inwentarskie i gospodarcze), jak stajnie, obory, chlewy, stodoły, szopy i inne budynki zajmowane na utrzymanie inwentarza żywego lub używane do przechowywania płodów rolnych, narzędzi i maszyn rolniczych, stosuje się w podwójnej wysokości stawki czynszowe określone w tabeli nr 5, stanowiącej załącznik do rozporządzenia powołanego w ust. 3.

5. Dla ustalenia czynszu za pomieszczenia używane wspólnie z innymi najemcami w tym samym lokalu mieszkalnym lub użytkowym dzieli się powierzchnię użytkową tych pomieszczeń w stosunku do pomieszczeń zajmowanych oddzielnie przez każdego najemcę.

§ 8. Osoby określone w § 3 ust. 2 pkt 1—3 opłacają czynsz za lokale mieszkalne i użytkowe stosownie do przepisów dekretu z dnia 28 lipca 1958 r. o najmie lokali (Dz. U. z 1958 r. Nr 50, poz. 243 i z 1959 r. Nr 10, poz. 59), chyba że są zwolnione od tego obowiązku na podstawie układu zbiorowego pracy obowiązującego w jednostkach resortu rolnictwa, a w budynkach położonych na terenie państwowych gospodarstw leśnych — na podstawie układu zbiorowego pracy obowiązującego w jednostkach resortu leśnictwa i przemysłu drzewnego.

§ 9. Osoby określone w § 3 ust. 2 pkt 4 nie płacą czynszu za lokale mieszkalne i użytkowe w budynkach położonych na terenie państwowych gospodarstw rolnych bądź leśnych.

§ 10. Osoby określone w § 3 ust. 2 pkt 1—4 obowiązane są do udziału w pokrywaniu kosztów eksploatacji budynku, chyba że są zwolnione od tego obowiązku na podstawie układu zbiorowego pracy obowiązującego w jednostkach resortu rolnictwa, a odnośnie do budynków położonych na terenie państwowych gospodarstw leśnych — na podstawie układu zbiorowego pracy obowiązującego w jednostkach resortu leśnictwa i przemysłu drzewnego.

§ 11. 1. Osoby, które zajmują lokale mieszkalne, obowiązane są do uiszczania opłat tytułem zwrotu ponoszonych przez wynajmującego kosztów dostarczonego im oświetlenia i ogrzewania

tych lokali oraz ciepłej wody, a także opłat za używanie dźwigów.

2. W razie braku indywidualnych urządzeń pomiarowych opłaty określone w ust. 1 powinny być rozłożone na poszczególnych użytkowników lokali w stosunku do zajmowanej przez każdego z nich powierzchni użytkowej lokalu.

§ 12. Koszty eksploatacji budynków oraz opłaty określone w § 11 pobiera się w formie miesięcznych opłat ryczałtowych, ustalonych na podstawie przepisów o najmie lokali, a w miejscowościach, dla których takie opłaty nie zostały ustalone — w formie miesięcznych opłat obliczonych na podstawie faktycznie poniesionych wydatków.

§ 13. Czynsz za lokale płatny jest miesięcznie z góry do dnia 10 każdego miesiąca, a inne opłaty miesięczne z dołu.

§ 14. 1. Nauczycielom i funkcjonariuszom Milicji Obywatelskiej przysługuje prawo do zwrotu różnicy pomiędzy wysokością czynszu opłacanego stosownie do § 7 a wysokością czynszu, jaki płaciliby za zajmowane mieszkania stosownie do art. 4 ust. 2 i art. 13 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. z 1958 r. Nr 50, poz. 243 i z 1959 r. Nr 10, poz. 59).

2. Zwrotu różnicy w wysokości czynszów (ust. 1) na rzecz nauczycieli dokonuje prezydium właściwej rady narodowej, a na rzecz funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej właściwa jednostka Milicji Obywatelskiej z kredytów na ten cel przeznaczonych.

Rozdział 4.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 15. 1. Indywidualnym rolnikom, którzy zobowiązują się na piśmie do opróżnienia zajmowanych lokali w terminie do dnia 31 grudnia 1965 r. (§ 3 ust. 2 pkt 5), mogą być odroczone terminy płatności połowy przypadających od nich w tym okresie miesięcznych czynszów za te lokale.

2. Kwota, o której mowa w ust. 1, podlega umorzeniu, jeżeli indywidualny rolnik zwolni w wyznaczonym terminie zajmowane lokale.

§ 16. W stosunku do lokali określonych w § 1 traci moc § 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 marca 1959 r. w sprawie warunków przydziału i opróżniania mieszkań służbowych, właściwości organów w tych sprawach i trybu postępowania (Dz. U. Nr 24, poz. 152).

§ 17. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Rolnictwa, Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Gospodarki Komunalnej i Finansów oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 maja 1964 r. (poz. 114).

TABELA STAWEK CZYNSZOWYCH ZA LOKALE MIESZKALNE

Czynsz zasadniczy za lokale bez urządzeń technicznych	Czynsz przy istnieniu 1 urządzenia technicznego	Czynsz przy istnieniu 2 urządzeń technicznych	Czynsz przy istnieniu 3 urządzeń technicznych	Czynsz przy istnieniu 4 i więcej urządzeń technicznych
Stawki w złotych za jeden metr kwadratowy powierzchni użytkowej miesięcznie wraz ze świadczeniami z tytułu udziału w kosztach eksploatacji budynku				
6,—	6,60	7,—	8,—	9,—

U w a g i: 1) Przez urządzenia techniczne, o których mowa w tabeli, rozumie się instalację elektryczną, instalację wodociagową, instalację kanalizacyjną, instalację gazową i inne.
 2) Przy obliczaniu powierzchni lokali mieszkalnych należy brać pod uwagę ogólną powierzchnię wszystkich pomieszczeń znajdujących się w lokalu, z wyjątkiem piwnic, strychów, antresoli, balkonów, pawlaczków, szaf, schowków w ścianach itp.
 3) Za koszty eksploatacji nieruchomości uważa się wydatki związane ze zwykłym zarządaniem nieruchomości, a w szczególności wynagrodzenie administratora, prowadzącego meldunki, dozorcę oraz wydatki na ubezpieczenie tych osób, wydatki na materiały kancelaryjne związane z administracją, ubezpieczenie nieruchomości, wydatki na wodę, kanały, czyszczenie kominów, wywóz śmieci, usuwanie fekalii, oczyszczanie ulic, utrzymanie czystości, oświetlenie pomieszczeń służących do wspólnego użytku (korytarze, klatki schodowe, ubikacje itp.), utrzymanie zieleńców i podwórzy.

-88

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1964 r.

w sprawie zasad i trybu ustalania i wypłaty wynagrodzenia za wynalazki i wzory użytkowe z zakresu obrony Państwa.

(Dziennik Ustaw z dnia 12 czerwca 1964 r. Nr 20, poz. 121)

Na podstawie art. 63 ust. 2 i art. 82 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze reguluje zasady i tryb ustalania i wypłaty wynagrodzenia za tajne wynalazki i wzory użytkowe, które dotyczą spraw z zakresu obrony Państwa, zwane dalej „wynalazkami”.

§ 2. Twórcom wynalazków pracowniczych i niepracowniczych przysługuje wynagrodzenie, ustalone i wypłacane na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) oraz w wydanych na jej podstawie przepisach o wynagradzaniu za pracownicze projekty wynalazcze, z uwzględnieniem zmian wynikających z postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 3. 1. Za wynalazki, których zastosowanie nie powoduje zmian w zakresie przydatności dla obrony Państwa produkowanego sprzętu, uzbrojenia lub materiałów, a obniża jedynie koszt ich produkcji bądź też jest uzasadnione innymi względami gospodarczymi — wynagrodzenie ustala i wypłaca jednostka gospodarki uspołecznionej właściwa ze względu na wytwarzanie przedmiotu, którego wynalazek dotyczy.

2. Za wynalazki, których zastosowanie powoduje jedynie zmiany w zakresie przydatności dla obrony Państwa (polepszenia jakości, warunków eksploatacji, naprawy, konserwacji, zwiększenia niezawodności i trwałości) produkowanego sprzętu, uzbrojenia lub materiałów, a nie obniża kosztów produkcji, oraz za wynalazki umożliwiające

uruchomienie nowych produkcji sprzętu, uzbrojenia lub materiałów w zakresie obrony Państwa — wynagrodzenie ustalają i wypłacają organy wojskowe na zasadach określonych przez Ministra Obrony Narodowej w przepisach o wynalazczości w wojsku.

3. Za wynalazki, których zastosowanie powoduje jednocześnie zmiany w zakresie przydatności dla obrony Państwa produkowanego sprzętu, uzbrojenia lub materiałów (ust. 2) oraz przynosi efekty określone w ust. 1 — wynagrodzenie ustala jednostka gospodarki uspołecznionej właściwa ze względu na wytwarzanie przedmiotu, którego wynalazek dotyczy. Ustalenie wynagrodzenia w części dotyczącej zmian w zakresie przydatności dla obrony Państwa produkowanego sprzętu, uzbrojenia lub materiałów następuje w porozumieniu z odpowiednimi instytucjami podległymi Ministrowi Obrony Narodowej.

4. W wypadkach określonych w ust. 3 wynagrodzenie wypłaca jednostka gospodarki uspołecznionej właściwa ze względu na wytwarzanie przedmiotu, którego wynalazek dotyczy, z tym jednak że część wynagrodzenia wypłacona w wysokości dotyczącej zmian w zakresie przydatności dla obrony Państwa produkowanego sprzętu, uzbrojenia lub materiałów zostanie jej zwrócona z funduszu pozostającego w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej.

5. Jednostka gospodarki uspołecznionej oraz organy wojskowe zobowiązane są do prowadzenia ewidencji dokonywanych wypłat wynagrodzeń.

§ 4. Jeżeli z powodu braku w gospodarce uspołecznionej odpowiednich warunków wynalazek przyjęty do wykorzystania nie może być niezwłocznie realizowany i zastosowany, twórca wynalazku służy prawo do tymczasowego wynagrodzenia, ustalonego:

1) za wynalazki określone w § 3 ust. 1 — przez ministra właściwego ze względu na jednostkę gospodarki uspołecznionej wytwarzającą przedmiot, którego wynalazek dotyczy,

2) za wynalazki określone w § 3 ust. 2 — przez Ministra Obrony Narodowej,

3) za wynalazki określone w § 3 ust. 3 — przez ministra właściwego ze względu na jednostkę gospodarki uspołecznionej wytwarzającą przedmiot, którego wynalazek dotyczy; przepis § 3 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Twórca wynalazku niezadowolony

z ustalenia wynagrodzenia służy prawo żądania ustalenia wynagrodzenia w trybie i na zasadach określonych w art. 113 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156).

§ 6. W odniesieniu do wynalazków mających zastosowanie w jednostkach podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych w sprawach określonych w § 3 ust. 2—5 i w § 4 pkt 2 — właściwy jest Minister Spraw Wewnętrznych i podległe mu organy.

§ 7. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Obrony Narodowej, Ministrowi Spraw Wewnętrznych i wszystkim zainteresowanym ministrom.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

89

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 8 czerwca 1964 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i świadczeń z ubezpieczeń społecznych dla pracowników zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego.

(Dziennik Ustaw z dnia 17 czerwca 1964 r. Nr 21, poz. 144)

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 51, poz. 396 z późniejszymi zmianami) oraz art. 10 ust. 5 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1. Załącznik do rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 18 maja 1961 r. w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i świadczeń z ubezpieczeń społecznych dla pracowników zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego (Dz. U. z 1961 r. Nr 26, poz. 128 i z 1962 r. Nr 53, poz. 267) otrzymuje brzmienie:

Załącznik do rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 18 maja 1961 r. (poz. 128).

TABELA ZAROBKÓW STANOWIĄCYCH NAJNIŻSZĄ PODSTAWĘ WYMIARU SKŁADEK I ŚWIADCZEŃ DLA PRACOWNIKÓW ZATRUDNIONYCH W ZAKŁADACH RZEMIOSŁA INDYWIDUALNEGO

Rzemiosła	Najniższa podstawa wymiaru składek i świadczeń dla zatrudnionego:					
	mistrza oraz czeladnika po 6-letniej praktyce		czeladnika o praktyce do 6 lat oraz innego pracownika wykwalifikowanego		pracownika nie mającego kwalifikacji	
	w miastach i osiedlach o liczbie mieszkańców:					
	do 5000 oraz w gromadach zł	powyżej 5000 zł	do 5000 oraz w gromadach zł	powyżej 5000 zł	do 5000 oraz w gromadach zł	powyżej 5000 zł
1. metalowe	2.200	2.400	1.450	1.600	900	1.000
2. mineralne	2.500	2.800	1.700	1.900	1.000	1.100
3. drzewne	1.600	1.800	1.200	1.300	800	900
4. skórzane	1.450	1.600	1.200	1.300	800	900
5. odzieżowe i włókiennicze	1.450	1.600	1.100	1.200	750	850
6. spożywcze	1.600	1.800	1.300	1.400	750	850
7. pozostałe przemysłowe	1.600	1.800	1.300	1.400	800	900
8. budowlane	2.500	2.800	1.700	1.900	1.000	1.100
9. różne	1.450	1.600	1.100	1.200	750	850

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1964 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

90

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 25 maja 1964 r.

w sprawie ustalenia wysokości sumy należnej Skarbowi Państwa od absolwentów szkół wyższych podległych Ministrowi Szkolnictwa Wyższego.*(Dziennik Ustaw z dnia 29 czerwca 1964 r. Nr 24, poz. 158)*

Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 8, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Absolwenci szkół wyższych podległych Ministrowi Szkolnictwa Wyższego w razie uchylania się od obowiązku wynikającego z przepisów ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 8, poz. 48) zobowiązani są do zwrotu Skarbowi Państwa z tytułu częściowego zwrotu kosztów wykształcenia następujących kwot pieniężnych:

1) absolwenci wyższych szkół technicznych i wyższych szkół rolniczych oraz uniwersyteckich studiów biologicznych i fizycznych — 45.000 zł,

2) absolwenci wyższych szkół ekonomicznych i studiów uniwersyteckich (z wyjątkiem tych, o których mowa w pkt 1) — 30.000 zł.

2. Ustalone w ust. 1 kwoty należności pieniężnych stanowią mniej niż połowę średniego kosztu wykształcenia absolwenta na poszczególnym kierunku studiów, obliczonego bez uwzględnienia wydatków związanych z inwestycjami, kapitałnymi remontami, prowadzeniem badań naukowych, kształceniem kadry naukowej, utrzymaniem zarządu centralnego oraz amortyzacji środków trwałych.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkolnictwa Wyższego: *H. Golański*

91

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 22 czerwca 1964 r.

w sprawie trybu doboru kandydatów oraz warunków dopuszczenia na I rok studiów w niektórych akademiach medycznych w roku szkolnym 1964/1965.*(Dziennik Ustaw z dnia 29 czerwca 1964 r. Nr 24, poz. 159)*

Na podstawie art. 45 ust. 3 w związku z art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dobór kandydatów na I rok studiów w roku szkolnym 1964/1965 przeprowadzają w Akademii Medycznej w Lublinie, Poznaniu i Szczecinie oraz na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Gdańsku:

1) komisja uczelniana do spraw rekrutacji oraz

2) komisje wydziałowe doboru kandydatów na I rok studiów.

2. Do zadań komisji uczelnianej należy:

1) decydowanie na podstawie otrzymanych podań o dopuszczeniu kandydata do wstępnego zakwalifikowania przez komisję wydziałową,

2) zatwierdzanie listy kandydatów wstępnie zakwalifikowanych przez komisje wydziałowe do przyjęcia na I rok studiów,

3) zatwierdzanie wniosków komisji wydziałowych w sprawie przyznania stypendiów i miejsc w domach studenckich osobom przyjętym na I rok studiów,

4) koordynacja i kontrola pracy komisji wydziałowych.

3. Do zadań komisji wydziałowej należy:

1) przeprowadzenie egzaminu wstępnego z języka obcego,

2) wstępne kwalifikowanie kandydatów na I rok studiów na dany wydział na podstawie:

a) rozmowy z kandydatem,

b) ocen na świadectwie dojrzałości,

c) opinii szkoły,

d) oceny z języka obcego.

§ 2. 1. Przy kwalifikowaniu należy brać pod uwagę cechy osobowości kandydata, wskazujące na jego przydatność do obranego kierunku studiów.

2. Przy kwalifikowaniu kandydatów o jednakowych ocenach przydatności do studiów komisje są obowiązane uwzględniać przede wszystkim:

1) dzieci robotników zatrudnionych w produkcji przemysłowej i rolnej, w budownictwie i transporcie, członków spółdzielni produkcyjnych, nauczycieli, dzieci pracowników służby zdrowia, inteligencji technicznej i twórczej,

2) dzieci chłopów małych i średniorolnych, pracowników fizycznych i umysłowych nie wymienionych w pkt 1 oraz rzemieślników — członków spółdzielni pracy,

3) absolwentów szkół z małych miasteczek i wsi.

§ 3. 1. W skład komisji uczelnianej wchodzi:

1) rektor akademii medycznej — jako przewodniczący oraz jako członkowie:

2) 1—2 pracowników nauki powołanych przez rektora,

3) przedstawiciel zakładowej organizacji związkowej, działającej przy akademii, wyznaczony w porozumieniu z rektorem.

2. Rektora w razie niemożności pełnienia przez niego funkcji przewodniczącego komisji uczelnianej zastępuje prorektor. W razie potrzeby mogą być powołani zastępcy członków komisji uczelnianej.

§ 4. 1. Rektor powołuje na każdym wydziale komisje wydziałowe, w skład których powinni wejść:

- 1) 2—3 przedstawicieli grona nauczającego,
- 2) przedstawiciel kuratorium.

2. Rektor powołuje przewodniczącego komisji wydziałowej spośród członków tej komisji.

3. Celem pełniejszej oceny kandydatów rektor może powołać w skład komisji wydziałowej psychologa.

4. W posiedzeniu komisji wydziałowej może ponadto uczestniczyć osoba zaproszona przez przewodniczącego komisji.

§ 5. 1. Kandydaci, którzy nie zostali zakwalifikowani do przyjęcia na studia w Akademii

Medycznej w Lublinie, Poznaniu, Szczecinie i na Wydziale Lekarskim w Akademii Medycznej w Gdańsku, mogą się ubiegać o przyjęcie do takich szkół i na takie kierunki studiów, na których właściwy minister zarządzi egzamin w terminie dodatkowym.

2. Kandydaci, o których mowa w ust. 1, są obowiązani do złożenia w terminie dodatkowym egzaminu ze wszystkich obowiązujących przedmiotów, z wyjątkiem języka obcego, jeśli z tego przedmiotu na egzaminie (§ 1 ust. 3 pkt 1) otrzymali ocenę lepszą niż dostateczną.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej:
J. Sztachelski

Minister Szkolnictwa Wyższego:
w z. E. Krassowska

92

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 10 czerwca 1964 r.

w sprawie ustalania funduszy premiovych dla poszczególnych grup pracowników umysłowych oraz wykazu pracowników umysłowych uprawnionych do otrzymywania premii w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

(Monitor Polski z dnia 1 lipca 1964 r. Nr 42, poz. 202)

Na podstawie § 2 ust. 6 oraz § 10 uchwały nr 131 Rady Ministrów z dnia 4 maja 1964 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 139) w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac, Ministrem Finansów oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. W przedsiębiorstwach budowlano-montażowych objętych przepisami uchwały nr 131 Rady Ministrów z dnia 4 maja 1964 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 139) obowiązują wytyczne:

1) w sprawie ustalania funduszy premiovych dla poszczególnych grup pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych oraz podziału tych funduszy na fundusze A i B, stanowiące załącznik nr 1 do zarządzenia,

2) w sprawie ramowego wykazu pracowników uprawnionych do otrzymywania premii z funduszu A oraz wysokości premii dla określonych grup pracowników, stanowiące załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1964 r.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych: M. Olewiński

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 czerwca 1964 r. (poz. 202).

WYTYCZNE W SPRAWIE USTALANIA FUNDUSZY PREMIOWYCH DLA POSZCZEGÓLNYCH GRUP PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH W PRZEDSIĘBIORSTWACH BUDOWLANO-MONTAŻOWYCH ORAZ PODZIAŁU TYCH FUNDUSZY NA FUNDUSZ A i B

1. Wytyczne zawierają zasady ustalania wysokości i podziału funduszy premiovych, przyznanych na premiowanie pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych za produkcyjne i ekonomiczne wyniki bieżące (fundusz A) oraz wyniki końcowe i roczne (fundusz B).

2. W granicach łącznego funduszu premiovego (A i B) przeznaczają się w przedsiębiorstwie (jako całości) od 40 do 75% na fundusz A. W tych granicach przeznaczają się na fundusz A:

1) od 55 do 75% w przedsiębiorstwach o produkcji rytmicznej i równomiernym w ciągu roku oddawaniu

efektów rzeczowych, jak na przykład w przedsiębiorstwach prowadzących remonty i montaż w zamkniętych pomieszczeniach przemysłowych, w przedsiębiorstwach robót wewnętrznych bądź pod ziemią i innych, w których wykonywanie robót nie zależy od czynników atmosferycznych;

2) od 50 do 70% w przedsiębiorstwach o znacznej rytmice produkcji i w zasadzie równomiernym w ciągu roku oddawaniu efektów, jak w przedsiębiorstwach instalacyjnych, montażowych, w przedsiębiorstwach remontowych i innych, w których wpływ czynników atmosferycznych jest niewielki;

3) od 45 do 65% w przedsiębiorstwach o dość znacznej sezonowości pracy oraz w przedsiębiorstwach o długich cyklach produkcyjnych, realizujących obiekty przemysłowe, użyteczności publicznej i mieszkaniowe, w przedsiębiorstwach prowadzących montaż wielkich obiektów przemysłowych, instalacji przemysłowych, w przedsiębiorstwach robót montażowych i kolejowych;

4) od 40 do 60% w przedsiębiorstwach wyraźnie sezonowych, jak w przedsiębiorstwach robót inżynierskich, wodnych, drogowych, melioracyjnych, elewacyjnych, oraz w przedsiębiorstwach, w których cykl produkcyjny zamyka się w zasadzie w okresie roku kalendarzowego.

3. W granicach proporcji, określonych w ust. 2 pkt 1—4, należy dążyć, aby fundusz A stanowił co najmniej 7,5% płac podstawowych; jeżeli wysokość ogólna funduszu premiowego na to nie pozwala, należy proporcję zmienić, tak jednak aby fundusz A stanowił najwyżej 75% całkowitego funduszu premiowego.

4. Granice, o których mowa w ust. 2, obowiązują w skali całego przedsiębiorstwa, a nie obowiązują w poszczególnych jego jednostkach organizacyjnych bądź dla poszczególnych grup pracowników; przy podziale funduszu premiowego dla poszczególnych grup pracowników należy kierować się zasadą, aby dla kierownictwa na fundusz A przeznaczać stosunkowo mniejszą część łącznego funduszu premiowego, natomiast dla pracowników jednostek produkcyjnych i produkcyjno-usługowych (produkcji podstawowej, pomocniczej i usług produkcyjnych) przeznaczać na fundusz A stosunkowo większą część ogólnego funduszu premiowego danej jednostki organizacyjnej, w tym największą część na fundusz A dla jednostek organizacyjnych o najbardziej równomiernym rozkładzie końcowych efektów pracy w ciągu roku.

5. Przy podziale funduszu premiowego na poszczególne grupy pracowników należy kierować się następującymi zasadami:

1) Kierownictwo.

Suma funduszy A i B w stosunku do płac podstawowych tej grupy pracowników nie powinna być niższa niż 1,5 łącznej procentowej wysokości funduszu premiowego ustalonej dla przedsiębiorstwa jako całości; w poszczególnych wyjątkowych wypadkach właściwy minister w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac i Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych może zezwolić na obniżenie tego współczynnika, jednak nie mniej niż do 1,25.

2) Pracownicy jednostek organizacyjnych produkcji podstawowej oraz jednostek produkcji pomocniczej

i usługowych całkowicie zlokalizowanych na placu budowy.

Wysokość procentowa łącznego funduszu premiowego w stosunku do planowanego rocznego funduszu płac podstawowych tej grupy pracowników nie powinna być niższa niż wysokość procentowa funduszu premiowego ustalonego dla przedsiębiorstwa jako całości.

3) Pracownicy jednostek organizacyjnych produkcji pomocniczej i usług produkcyjnych nie objętych pkt 2.

Wysokość procentowa łącznego funduszu premiowego w stosunku do planowanego rocznego funduszu płac podstawowych tej grupy pracowników nie powinna być wyższa niż wysokość procentowa funduszu premiowego ustalonego dla przedsiębiorstwa jako całości.

4) Pracownicy inżyniersko-techniczni i ekonomiczni zarządu przedsiębiorstwa (łącznie z pracownikami tych jednostek organizacyjnych, które otrzymują premie za te same wyniki).

Wysokość procentowa funduszu premiowego tej grupy pracowników nie powinna być wyższa niż 10% planowanego rocznego funduszu płac podstawowych tej grupy pracowników i nie wyższa niż procentowa wysokość funduszu premiowego A pracowników grupy kierownictwa; jeżeli wysokość procentowa łącznego funduszu premiowego dla przedsiębiorstwa jako całości przekracza 20% planowanego funduszu płac podstawowych pracowników umysłowych, wówczas wysokość procentowa funduszu premiowego pracowników inżyniersko-technicznych i ekonomicznych nie może przekraczać połowy procentowej wysokości łącznego funduszu premiowego dla przedsiębiorstwa jako całości.

5) Pracownicy administracyjni.

Wysokość procentowa funduszu premiowego, obliczona w stosunku do planowanego rocznego funduszu płac podstawowych tej grupy pracowników, może wynosić najwyżej piątą część wysokości procentowej łącznego funduszu premiowego ustalonego dla przedsiębiorstwa jako całości.

6) Wysokość łącznego funduszu premiowego w stosunku do funduszu płac podstawowych powinna być zmniejszona w latach następnych jedynie w razie zmniejszenia trudności lub wielkości zadań przedsiębiorstwa. W razie zmniejszenia wysokości procentowej łącznego funduszu premiowego w związku ze zmniejszeniem wielkości lub trudności zadań przedsiębiorstwa, fundusz A nie może być zmniejszony poniżej 90% planowanego funduszu płac podstawowych pracowników umysłowych, a fundusz B poniżej wielkości wynikających z proporcji określonych wytycznymi.

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 czerwca 1964 r. (poz. 202).

WYTYCZNE W SPRAWIE RAMOWEGO WYKAZU PRACOWNIKÓW UPRAWNIONYCH DO OTRZYMYWANIA PREMII Z FUNDUSZU A ORAZ WYSOKOŚCI PREMII DLA OKREŚLONYCH GRUP PRACOWNIKÓW

1. O uprawnieniach pracowników do otrzymywania premii regulaminowej decyduje zamieszczenie odpowiedniego stanowiska w szczegółowym regulaminie premiowania.

2. Do otrzymywania premii regulaminowej z funduszu A uprawnieni są:

1) wszyscy pracownicy zatrudnieni w produkcyjnych i produkcyjno-usługowych jednostkach organizacyjnych przedsiębiorstwa, premiovani za własne wyniki tych jednostek,

2) dyrektor przedsiębiorstwa,

3) zastępcy dyrektora przedsiębiorstwa,

4) główny księgowy,

5) kierownicy produkcyjnych i ekonomicznych działów zarządu przedsiębiorstwa,

6) kierownicy produkcyjno-usługowych jednostek organizacyjnych obsługujących przedsiębiorstwo (np. laboratoria),

7) zastępcy kierowników wymienionych w pkt 5 i 6,

8) kierownicy sekcji, z wyłączeniem kierowników sekcji administracyjnych,

9) główni specjaliści (inżynierowie, mechanicy, energetycy, technologowie itp.),

10) radcowie prawni i referenci prawni,

11) starsi inżynierowie, inżynierowie,

12) starsi magazynierzy, magazynierzy,

13) starsi technicy, technicy,

14) starsi ekonomiści, ekonomiści,

15) starsi projektanci, projektanci,

16) inni pracownicy zajmujący stanowiska równorzędne, określone w szczegółowym regulaminie premiowania.

3. Pracownicy nie objęci wykazem uprawnionych do otrzymywania premii regulaminowej mogą otrzymać premie uznaniowe w granicach kwot funduszu A, przeznaczonych na premie dla pracowników administracji.

4. Najwyższa premia dla poszczególnego pracownika nie może przekroczyć wielkości określonych w poniższej tabeli:

Lp.	Stanowisko	Najwyższa premia w % wynagrodzenia podstawowego za okres obrotowy	
		z funduszu A	z funduszy A i B łącznie
1	Dyrektor przedsiębiorstwa, naczelny inżynier przedsiębiorstwa prowadzącego budowy priorytetowe	do 50%	do 100%
2	Zastępca dyrektora przedsiębiorstwa, główny księgowy	do 50%	do 95%
3	Kierownicy wielkich budów	do 50%	do 100%
4	Pozostali kierownicy jednostek organizacyjnych produkcji podstawowej oraz kierownicy jednostek usługowych zlokalizowanych całkowicie na placu budowy oraz zastępcy kierowników wielkich budów	do 50%	do 95%
5	Starsi majstrowie, majstrowie i pozostali pracownicy uprawnieni do otrzymywania premii z funduszu B	do 50%	do 80%
6	Inni pracownicy inżynierjno-techniczni i ekonomiczni	do 30%	—
7	Pracownicy administracyjni	do 25%	—

Premie w wysokości maksymalnej, określonej w powyższej tabeli, mogą być przyznawane w zasadzie tylko pracownikom przedsiębiorstw, które prowadzą budowy priorytetowe szczególnie trudne i ważne dla gospodarki narodowej.

Uprawnienia pracowników do otrzymywania premii z funduszu B określają przepisy §§ 7 i 8 uchwały nr 131 Rady Ministrów z dnia 4 maja 1964 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 139).

5. Jeżeli łączna wysokość funduszu premiowego w przedsiębiorstwie jako całości przekracza 20% planowanego funduszu płac podstawowych pracowników umysłowych, to wysokość premii indywidualnej z funduszu A oraz z funduszy A i B łącznie, wynikająca z powyższej tabeli, może być podwyższona o 1% za każde dodatkowe pełne 2% łącznego funduszu premiowego.

6. Przepis ust. 5 nie ma zastosowania do pracowników administracji.

7. W żadnym razie premia dla poszczególnego pracownika łącznie z funduszy A i B nie może przekroczyć 100% jego wynagrodzenia podstawowego za okres obrotowy.

8. Premia regulaminowa (lub uznaniowa) nie powinna być niższa niż 3% wynagrodzenia podstawowego pracownika za okres obrotowy, z wyjątkiem wypadków, gdy pracownikowi zmniejszono premię zgodnie z przepisami szczegółowego regulaminu premiowania.

93

WYJAŚNIENIE NR 1 KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 4 kwietnia 1964 r.

w sprawie zasiłków rodzinnych na dzieci przebywające w internatach szkolnych.

(Dziennik Urzędowy Komitetu Pracy i Płac z dnia 15 maja 1964 r. Nr 1, poz. 2)

Na podstawie art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o utworzeniu Komitetu Pracy i Płac oraz o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. Nr 20, poz. 119) Komitet Pracy i Płac w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych wyjaśnia, co następuje:

W myśl postanowień § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1959 r. w sprawie zmiany warunków nabywania uprawnień do zasiłków rodzinnych (Dz. U. Nr 64, poz. 379) na dziecko przysługuje zasiłek rodzin-

ny, jeżeli poza spełnieniem innych warunków pozostaje ono na utrzymaniu pracownika.

W razie pobytu dziecka w internacie szkolnym rodzice ponoszą tylko częściową odpłatność kosztów jego utrzymania, która obejmuje koszty wyżywienia, bez pozostałych wydatków osobowych i rzeczowych, które pokrywane są z budżetu Państwa i wobec tego w okresie pobytu w tym internacie nie przysługuje na nie zasiłek rodzinny.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac:
A. Burski

Wydawnictwo Związkowe CRZZ — Warszawa, ul. Kopernika 36/40

WARUNKI PRENUMERATY:

Prenumeratę na kraj przyjmują urzędy pocztowe, listonosze oraz Oddziały i Delegatury „Ruch”. Można również dokonywać wpłat na konto PKO Nr 1-6-100020 — Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” Warszawa, ul. Wronia 23. Prenumeraty przyjmowane są do 15 dnia miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty;

Cena prenumeraty: kwartalnie — zł 10.—, półrocznie — zł 20.—, rocznie — zł 40.—

Prenumeratę na zagranicę, która jest o 40% droższa — przyjmuje Biuro Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” Warszawa, ul. Wronia 23, tel. 20-46-88, konto PKO Nr 1-6-100024.

Egzemplarze numerów zdezaktualizowanych można nabywać w Punkcie Wysyłkowym Prasy Archiwalnej „Ruch” Warszawa, ul. Srebrna 12, konto PKO Nr 114-6-700041 VII O/M Warszawa.

PRZYPOMINAMY

**O ODNOWIENIU PRENUMERATY
CZASOPISM ZWIĄZKOWYCH
NA 1965 ROK**

- **PRZEGLĄD ZWIĄZKOWY**
- **RADA ROBOTNICZA**
- **BIULETYN CENTRALNEJ RADY
ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH**
- **BIULETYN BIURA HISTORYCZNEGO CRZZ**
- **KULTURA I ŻYCIE**
- **PRZYJACIEL PRZY PRACY**
- **DZIAŁKOWIEC**

Wczesne zgłoszenie i opłacenie należności za prenumeratę na okres całoroczny zapewnia regularne otrzymywanie czasopisma w ciągu całego roku. Prosimy o zwrócenie uwagi na to, że obecnie prenumerata na rok 1965 będzie przyjmowana najpóźniej

do dnia 5 grudnia 1964 roku

Należność trzeba wpłacić przed powyższym terminem do terenowych placówek PUPiK „Ruch” względnie na konto Centrali Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” w Warszawie, ul. Wronia 23

PKO-WARSZAWA NR 1-6-100020

Prosimy pamiętać:

PRENUMERATA: wyłącznie „RUCH”

TERMIN: do dnia 5 grudnia 1964 r.